13/12/2018

Μνημόσυνο για τον Μητρ. Σταυροπηγίου στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά την χθεσινή Ιερά Αγρυπνία που τελέστηκε στην Ιερά Μονή Δοβρά, όπου ιερούργησε και ομίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, τελέστηκε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Σταυροπηγίου κυρού Αλεξάνδρου, κατά σάρκα αδελφού του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος.

Ακολουθεί η ομιλία του Σεβασμιωτάτου.

«Ἡ πενταυγής τῶν ἀθλοφόρων χορεία τῇ τῶν ἀγώνων νοητῇ δα-δουχίᾳ τήν οἰκουμένην ἅπασαν αὐ--γάζει νοητῶς».

Λίγες ἡμέρες πρίν ἀπό τή μεγάλη ἑορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, λίγες ἡμέρες πρίν νά ἀνατείλει καί πάλι στή γῆ ὁ ἥλιος τῆς δικαιο-σύ-νης Χριστός καί νά φωτίσει τούς ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου καθη-μένους ἀνθρώπους, φωτίζει σήμε-ρα «τήν οἰκουμένην ἅπασαν», κα-τά τόν ἱερό ὑμνογράφο, «ἡ πε-ν-ταυ-γής τῶν ἀθλοφόρων χορεία». Φωτίζει καί καταυγάζει καί ἐμᾶς πού ἀγρυπνοῦμε ἀπόψε τιμώντας τήν εὐκλεῆ καί παμφαῆ μνήμη τους καί ἔχουμε τήν εὐλογία ἡ Ἱε-ρά μας

Μονή νά κατέχει ὡς πο-λύτιμο θη-σαυ-ρό τμήματα τῶν ἱε-ρῶν καί μαρτυρικῶν τους λει-ψά-νων.

Πῶς ὅμως καί γιατί οἱ ἅγιοι μάρ-τυρες Εὐστράτιος, Αὐξέντιος, Εὐ-γέ-νιος, Μαρδάριος καί Ὀρέστης φω--τίζουν τήν οἰκουμένη, φωτί-ζουν τήν Ἐκκλησία καί τούς πι-στούς;

Μᾶςφωτίζουν, ἀδελφοίμου, γιατίγιάτούςτιμωμένουςἁγίουςμάρτυρες, ἀλλάκαίὅλουςτούςἁγίους, ἰσχύειὁλόγοςτοῦσοφοῦΣολομῶντος«αἱὁδοίαὐτῶνὁμοί-ωςφωτίλάμπουσιν, προπο-ρεύ-ο-νται καίφωτίζουσιν». Τά βήματά τους λάμπουν σάν τό φῶς, βαδί-ζουν πρίν ἀπό ἐμᾶς καί μᾶς φω-τί-ζουν. Καί τά βήματά τους, καί ἡ ζωή τους, λάμπει σάν τό φῶς, για-τί ἀκολουθεῖ τό φῶς, ἀκολου-θεῖ τίς ἐντολές καί τόν νόμο τοῦ Θεοῦ πού εἶναι, ὅπως λέγει ὁ ψαλμωδός Δαβίδ, «λύχνος τοῖς ποσί καί φῶς ταῖς τρίβοις», πού εἶναι, δηλαδή, λυ-χνάρι πού φωτίζει τά πόδια τους γιά νά ξέρουν ποῦ βαδίζουν καί φῶς πού φωτίζει τόν δρόμο τους.

Καί οἱ πέντε ἅγιοι μάρτυρες, οἱ ἅγιοι Εὐστράτιος, Αὐξέντιος, Εὐ-γένιος, Μαρδάριος καί Ὀρέστης δέν ἐφήρμοσαν ἁπλῶς στή ζωή τους τίς ἐντολές καί τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά τίς ἐφήρμοσαν καί μέ-χρις αἵματος. Προτίμησαν, δηλα-δή, νά ὑπομείνουν καί φυλακίσεις καί βασανιστήρια καί αὐτό ἀκόμη τό μαρτύριο προκειμένου νά μήν ἀπο-κλίνουν οὔτε κεραία ἀπό τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, προκειμένου νά μήν ἀθετήσουν οὔτε μία ἀπό τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ.

Γι᾽ αὐτό καί φωτίσθηκαν καί κα-ταυγάσθηκαν καί οἱ ἴδιοι ἀπό τό φῶς τῆς θείας Χάριτος, ἀλλά κα-ταυ-γάζουν καί μᾶς μέ αὐτό καί μέ τό παράδειγμα τῆς ζωῆς καί τοῦ μαρτυρίου τους. Διότι τό φῶς τοῦ Χριστοῦ δέν σβύ-νει καί δέν ἐξα-φα-νίζεται, μετά τόν θάνατο τῶν ἁγί-ων. Δέν συ-σκο-τί-ζεται ἀπό τό μαρ-τύ-ριο τό ὁποῖο ὑπέστησαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες. Για-τί μπορεῖ νά «ἔδοξαν ἐν ὀφθαλ-μοῖς ἀνθρώ-πων τεθνά-ναι», νά φά-νηκε στά μάτια τῶν ἀνθρώπων ὅτι πέθαναν, ὅπως λέ-γει ἡ Ἁγία Γρα-φή, ἀλλά αὐτοί ζοῦν στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ζοῦν στήν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, καί ἐπεμ-βαίνουν μέ τά θαύματά τους καί στή ζωή τῆς ἐπί γῆς στρατευο-μένης Ἐκκλησίας καί τῶν μελῶν της, πού ἀγωνίζονται γιά νά βα-δίσουν τόν δρόμο τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο βά-δισαν καί οἱ πέντε τιμώμενοι ἅγιοι.

Γιατί, ἀδελφοί μου, οἱ ἅγιοι μάρ-τυ-ρες, τούς ὁποίους ἑορτά-ζου-με καί τιμοῦμε ἀγρυπνώντας ἀπό-ψε, εἶναι θαυματουργοί, καί εἶναι ζω-ντανή ἡ παρουσία τους, ὅπως μαρ-τυρεῖ καί ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ὁ ὁποῖος περιγράφει στόν Συναξαριστή του μεταξύ ἄλ-λων καί τό ἀκόλουθο θαῦμα.

Ὅταν ἁγιογραφεῖτο, γράφει, τό Κυριακό τῆς Σκήτης τῆς Ἁγίας Ἄν-νης στό Ἅγιο Ὄρος, οἱ ἁγιο-γρά-φοι Ἀθανά-σιος καί Κωνσταντί-νος ζήτησαν ἕνα ὑπέρογκο ποσό. Οἱ πτωχοί Ἁγιαννανίτες πατέρες φυσικά δέν εἶχαν τά χρήματα καί ἔτσι οἱ ἁγιο-γράφοι ἔφυγαν καί κατευθύνθη-καν πρός τή μονή τῆς Μεγίστης Λαύρας, πρός μεγάλη λύ-πη καί ἀπογοήτευση τῶν πατέ-ρων τῆς Σκήτης τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Στόν δρόμο ὅμως συνάντησαν πέ--ντε ἀνθρώπους πού ἔμοιαζαν διαφορετικοί ἀπό τούς ἄλλους. Τούς χαιρέτισαν καί ἐκεῖνοι τούς ρώτησαν. Ποιοί εἶστε καί ποῦ

πᾶ-τε; Εἴμαστε ἁγιογράφοι, ἀπή-ντη-σαν καί φεύγουμε ἀπό τήν Ἁγία Ἄννα, γιατί δέν συμφωνή-σα-με μέ τούς πατέρες γιά τά χρήματα τῆς ἁγιογραφήσεως τοῦ Κυριακοῦ.

Τότε ὁ ἕνας ἀπό τούς πέντε, πού ἔμοιαζε ἐπικεφαλής, εἶπε αὐστηρά. «Αὐτά εἶναι ἀνήκουστα. Εἶναι δυ-νατόν νά ζητᾶτε τόσα πολλά χρή-ματα ἀπό ἀκτήμονες πατέρες; Εἶ-ναι δυνατόν; Νά καί οἱ τέσσερις ἐδῶ ἀδελφοί μου τό ἴδιο λέγουν. Συμ-φωνεῖτε Αὐξέντιε, Εὐγένιε, Μαρ-δάριε καί Ὀρέστα;» «Καί βέ-βαια, τό αὐτό φρονοῦμεν, Εὐστρά-τιε, καί ἐμεῖς!», ἀπάντησαν οἱ ἄλλοι τέσσερις.

Οἱ δύο ἁγιογράφοι θορυβήθηκαν, γιατί κατάλαβαν ὅτι εἶχαν νά κά-νουν μέ ἁγίους, οἱ ὁποῖοι συνέχι-σαν. «Νά ἐπιστρέψετε πάραυτα καί νά ἁγιογραφήσετε τό Κυριακό καί ὅ,τι σᾶς δώσουν οἱ πατέρες νά τό πάρετε λέγοντας νά ᾽ναι εὐλογη-μένο. Ἐπίσης», πρόσθεσαν, «στόν ἀρι-στερό χορό νά ἁγιογραφήσετε τούς πέντε μάρτυρες Εὐστράτιο, Αὐ-ξέντιο, Εὐγένιο, Μαρδάριο καί Ὀρέστη».

Ἀμέσως μετά ἐξαφανίσθηκαν, ἀ-φή-νοντας κατάπληκτους τούς ἁγιο-γράφους, οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεψαν στή Σκήτη τῆς Ἁγίας Ἄννης καί συγκινημένοι ἀνέφεραν τό θαῦμα στούς πατέρες.

Τό θαῦμα αὐτό εἶναι μία μόνο ἀπό-δειξη τῆς παρουσίας τῶν ἁγί-ων μαρτύρων στή ζωή τῆς Ἐκκλη-σίας καί στή ζωή τῶν πιστῶν, τήν ὁποία αἰσθανόμασθε καί ἐμεῖς, ἔχο-ντας καί τήν αἰσθητή παρουσία τους ἐδῶ στή Μονή μας διά τῶν ἁγίων τους λειψά-νων.

Καί αὐτή ἡ ζωντανή παρουσία τους θά πρέπει νά μᾶς παρακινεῖ ἀκόμη πε-ρισσότερο, ὥστε νά βαδί-ζουμε καί ἐμεῖς τήν ὁδό τῶν ἐντο-λῶν τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί ἐκεῖνοι, προκειμένου καί ἡ δική μας ζωή νά καταυγάζεται ἀπό τό φῶς τους καί ἀπό τό φῶς τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καί νά ἀποτελεῖ φῶς καί γιά τούς ἀνθρώπους γύρω μας.

Ἐκτός ἀπό τά χαριτόβρυτα λείψανά τους, τά ὁποῖα ἔχει ὡς θησαυρό ἡ Μονή μας, ἔχουμε καί ἕνα ἄλλο θαῦμα, τό ὁποῖο ἐπετέλεσαν, ὅταν ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Σταυροπηγίου Ἀλέξανδρος, σέ νεαρά ἡλικία, εἶχε ἀσθενήσει καί μάλιστα βαρειά, καί ἦταν στό νοσοκομεῖο. Ἕνα βράδυ, ἐνῶ ἦταν μόνος του, παρουσιάζεται ἕνας γιατρός μέ τήν ποδιά τήν ἄσπρη καί τοῦ λέει «μή στεναχωριέσαι, θά γίνεις καλά». Τοῦ λέει «ἐσεῖς ποιός εἶστε, γιατρέ, πρώτη φορά σᾶς βλέπω». Λέγει «εἶμαι ὁ ἅγιος Μαρδάριος καί ἦρθα νά σέ θεραπεύσω».

Ἔτσι, λοιπόν, σήμερα μαζί μέ τούς ἁγίους μνημονεύουμε καί τόν ἀείμνηστο

Δεσπότη καί θά τοῦ τελέσουμε καί τό Τρισάγιο γιά νά ἀναπαύσει ὁ Θεός τήν ψυχή του καί νά συγκαταλέγεται μαζί μέ τούς ἁγίους αὐτούς οἱ ὁποῖοι τόν ἐτίμησαν στή ζωή του, καί ἐκεῖνος πάντοτε, κάθε χρόνο αὐτή τήν ἡμέρα, τελοῦσε ἀγρυπνία εἰς μνήμη τῶν ἁγίων. Εἴθε νά ἔχουμε τήν εὐχή τους καί τή βοήθειά τους.